

ficielt noget Flertal, førend det ved en Afstemning er godtgjort, hvilke Medlemmer det er, der udgjøre dette Flertal. Seg sidder som Medlem i denne Forsamling, og jeg vil ikke have Ansvar for, hvad der bliver sagt i Flertallets Navn, og her var det end ikke traadt tydelig frem, at der var et saadant Flertal. Og naar man i Flertallets Navn udtalte en Dom over den ærede Kultusminister, forlangte jeg en Afstemning, for at det kunde stille sig klart, hvem der bar Ansvaret for denne Dom, thi jeg vilde ikke være med til at bære Ansvaret. Derfor forlangte jeg Afstemning, og det var ingen Mangvære, men det var tværtimod en Mangvære, at man vilde unddrage sig Afstemningen. Det ærede Flertal tillader sig overhovedet Afstilligt, som vist ikke hører hjemme i parlamentariske Forsamlinger, som man dog altid har saameget i Munden. Der blev igaar sagt af Ordføreren for Flertallet i Udvalget, at da Kultusministeren ikke vilde gaa ind paa de af Flertallet foreslaaede Endringer af hans Forslag, saa maatte Ordføreren paa Flertallets Vegne opfordre Thinget til at forkaeste Kultusministerens Forslag og negte det at komme til 3die Behandling i Salen. Der blev allerede af den ærede Ordfører for Mindretallet gjort opmærksom paa, hvor usforvarligt og uberegtiget det er imod Thinget, Mindretallet, Regjeringen og Landsthinget at affjære en Anskuelse om Sagen at komme til Forhandling, om hvilken man dog i Forveien ikke bestemt kan vide, hvorledes den vil stille sig, naar Forhandlingen virkelig har fundet Sted. Det ærede Flertal maa dog vel vide, at naar det stiller sig saaledes, at det ikke vil høre nogen anden Mening end sin egen, ikke vil modtage nogensomhelst Paavirkning eller Belæring, hverken fra Regjeringen, Mindretallet eller fra det andet Thing, saa gjør det sig selv fuldstændig ubrugeligt, saa har det reduceret sig selv til at være, hvad det i Virkeligheden er, en fuldstændig negativ Størrelse, der kun kan standse enhver Sag, men ikke fremme Nogetsomhelst. Betingelsen for at kunne fremme en Sag er med aabne Øren at kunne høre, hvad de andre berettigede Faktorer af Lovgivningsmagten have at sige til Sagen. Den, der stiller sig saa uimodtagelig for enhver Paavirkning fra anden Side, den, der ikke er beredvillig til at forhandle og i det Hele ikke vil indlade sig paa Overenskomster, hvad enten det er med Regjeringen, Mindretallet eller med det andet Thing, gjør sig fuldstændig ubrugelig som Flertal, og det er netop dette, som de Herrer gjøre. De Herrer tro, at de kunne hævde deres Plads ved blot at gaa videre og videre i deres Forbringere, og de have atter ved denne Leilighed udslynget den Trusel, at kunne de ikke faae, hvad de ville have, ville de Intet modtage. Men saaledes kan intet Flertal holde sig i Længden. Det kan en Tid lang blive ved med at standse enhver Sag, der kommer frem i denne Sal, det er der ikke Noget veien for; det er

de Herrer's Magt; — men det er en ren negativ Magt, som de have til aldeles at standse Lovgivningsvirksomheden og forhindre alt Godt og Gavnligt fra at komme frem. Denne Magt har Landsthing og Regjering imidlertid ogsaa, naar de ville bruge den. Men derved reducerer Flertallet sig til at være en negativ Størrelse, som Intet kan udrette, men blot standse enhver Sag i dens Fremgang. Anse de Herrer dette for at være det rette Maal at stræbe efter, ja, saa ere de virkelig paa den rigtige Vej; men dersom de have til Hensigt at søge at fremme Lovgivningsarbejdet til Held for Fædrelandet, saa er det sandeligt nødvendigt, at de have mere aabne Øren for, hvad der kommer frem fra anden Side. Det er muligt, at Flertallet er Indehaver af en langt større Visdom, end der findes hos de andre Deltagere i Lovgivningsvirksomheden, men noget Andet er dog ogsaa muligt. Den ærede Ordfører har jo beskændt, at hans Visdom ikke er af anden Bessaffenhed end, at den kan forandres med Tiden, og at han ikke er sikkrere i sin Mening end, at, hvad han mener idag, kan han forandre imorgen. Han har endog selv udtalt, at han vilde anse det for forkasteligt at blive staaende ved en Gang antagen Mening. Men overfor det af Ministeren fremlagte Forslag stiller han sig saaledes, som om den Anskuelse, som den ærede Ordfører havde vedkjendt sig, det Standpunkt, han havde stillet sig paa med Hensyn til denne Sag, var saa urokkeligt og afgjort det eneste rette, at der ikke kunde være Tanke af Tvivl om, at dette Standpunkt maatte han staa eller falde med. Da han imidlertid alligevel nu selv erklærer, at hans Mening ikke er af anden Bessaffenhed end, at den hurtig forandrer sig i Aarenes Løb, saa forekommer det mig, at det ikke vilde være til nogen Stade, om han allerede nu, hvor han staaar overfor andre berettigede Statsmagter, der ogsaa have et Ord at sige i denne Sag, kunde vise sig tilgængelig for en Forandring af Mening i en saadan Retning, at der kunde komme Noget ud af det Arbejde, som nu i en rum Tid har ventet paa sin Afgjørelse. Seg mener derfor, at, dersom Flertallet virkelig ønsker, at dets Gjærning her i Thinget skal bære Frugt, maa det indtage et andet Standpunkt end det, hvorpaa det har stillet sig i denne Sag, saa at det med mere aabne Øren og virkelig Smødefommen hører paa, hvad der fremkommer fra anden Side, og ikke saaledes stiller Forslag til Negtelse af Regjeringsforslagets Fremme, hvorved der affteres en Forhandling, som mulig kunde føre til, at en Overenskomst kunde staffles tilveie.

Th. Kruse: Seg vil blot sige overfor hvad der er fremkommet i Anledning af det berørte Tilfælde, som jeg ikke videre skal komme ind paa, at, hvad der foreligger fra mig i denne Sag, foreligger som et bestemt og nøie Udtryk for min politiske Opfattelse, og skulde en sliq Situation